

af flere andre Medlemmer i Thinget. Jeg kan imidlertid med Hensyn til det vigtigste Spørgsmaal for en stor Deel støtte mig netop paa det ærede Udvalgs Betænkning, idet jeg med det er aldeles enig i mange af dets Præmisseser, men jeg kommer rigtignok i Hovedsagen til et forskjelligt Resultat. Det ærede Udvalg siger saaledes Pag. 483 i Betænkningen: „at Tidspunktet til at grundlægge en løvbunden Tilstand i Colonierne allerede i længere Tid, men ingensinde mere end nu, synes at have været forhaanden,“ og Pag. 491, at „det er paatrængende nødvendigt at skaffe Colonierne et berettiget Organ.“ Hovedsagen bliver altsaa, jo før jo hellere, ikke et Dieblit senere end man absolut er nødt til, at søge at tilvelebringe et saadant berettiget Organ, som kunde tjene til Veiledning for Rigsdagen i Lovgivningsarbejder, som vedrøre Colonierne, da jeg med det ærede Udvalg maa være aldeles enig i, at Rigsdagens store Majoritet er meget lidet bekendt med Forholdene, for „at der muligens,“ som Udvalget siger i sin Betænkning Pag. 483, „kunde blive en Ende paa den Vilkaarlighed, for hvilken man hidtil har beflyldt den coloniale Bestyrelse.“ Men nu opstaaer det Spørgsmaal, vil man da naae Maalet nærmere, hvis man følger den Hovedindstilling, som Udvalget har gjort, at nægte denne Sag videre Fremme, eller skulde der gives en anden Vej, hvorpaa man nærmere kunde naae dette Maal, som jeg anseer for i høieste Grad vigtigt. Hvis man gaar ind paa det ærede Udvalgs Hovedindstilling, saa tvivler jeg meget om, at vi om et Aar kunne vente at faae noget Bedre eller noget Andet, thi efter de Udtalelser, som ere fremkomne fra den høitærede Finansministers Side, forekommer det mig aldeles klart, at Sagen ikke blot vilde blive udsat, som der staaer i Betænkningen, i en uvis og maaskee fjern Fremtid, men at man med fuldkommen Visshed kunde sige, at der vilde gaae lang Tid hen, inden Colonierne fik nogen som helst Repræsentation. Naaget jeg saaledes skulde være villig til at indrømme de fleste af de Detailudsættelser, som Udvalget har gjort i Udkastet, saa tror jeg dog rigtignok, at det vilde være meget uheldigt, om man ikke vilde gøre i alt Fald et alvorligt Forsøg paa dog at bringe

Noget ud af dette Udkast, som kunde skaffe nogen Repræsentation tilveie. Det ærede Udvalg har ogsaa i sin Betænkning sagt: „der forlanges ingen ufravigelig Grundlov for Colonierne, men en ved Lov etableret Basis for det hele gjensidige Forhold, paa hvilken der i Tiden ad Erfaringens Vej kan bygges en stedse forbedret og fuldstændigere Organisation.“ Idet jeg holder mig hertil, vilde jeg troe, at Thinget vilde have udrettet Noget, som for Sagens egen Skyld vilde være anbefaleligt, naar man kun kunde opnaae, at der kom en hvilken som helst lovlig Repræsentation for Derne, ved hvis Hjælp, man da kunde komme til et fuldstændigere Udkast til en Coloniallov, end det nærværende befindes at være. Det ærede Udvalg har foreslaaet den Udvei, at man paa Derne skulde sammenkalde en Forsamling, om trent valgt efter de Bestemmelser, som findes i det nærværende Udkast. Det var muligt, at denne Fremgangsmaade kunde bruges, skjøndt det forekommer mig, at det Rigtigste, for at opnaae det, vilde være idetmindste at antage Valgloven i dette Udkast, og ikke overlade det til Ministeriet; thi jeg veed ikke rigtigt, om det vilde være aldeles correct, om Ministeren paa sin egen Haand kunde give Valgbestemmelser som de, der indeholdtes i det Rigsdagens forelagte Lovforslag, naar dette var forkastet af denne. Men jeg maa herved tillige gøre opmærksom paa, om der dog ikke skulde være noget Misligt i at bruge denne Fremgangsmaade, selv om Ministeren gif ind derpaa. I Betænkningen staaer Pag. 485, at „den politiske Dannelselse og Sindighed maa forudsættes at være ringe paa disse Der,“ og der staaer desuden Pag. 487, at blandt de forskjellige Nationaliteter er „det danske Element og Interessen for Moderlandets Institutioner det mindst fremtrædende“; skulde det da ikke være betænkeligt, at sammenkalde en Forsamling, som valgte efter de Bestemmelser, der indeholdes i dette Udkast, og aldeles overlade den at tage Initiativet med Hensyn til constitutive Bestemmelser for Dernes Forhold. Det er et Spørgsmaal, som jeg ikke vil afgjøre, men som jeg vil bede det ærede Udvalg at tage under Overveelse, om der ikke i disse Momenter kunde ligge nogen Grund for Rigsdagen til ikke at